Waat, nenda on innimeste lotus, se mis peäle nemmad mitto kord ni kindlaste lootwad, on kui üks katki murtud pillirooqne kep. Turkidel olli sest wägga suur kahjo. Ülle sedda et nende suur wäggi inona ei saand, ja et neid olli ärrawoitud, tulli ka suur kartus teiste peäle, kes sedda kuulda said. Sest need, kes ollid ärrawoitud, pöggenesid ärra, monned tuggewatte linnade sisse, monned Konstantinopoli linna, ja minnes risusid nemmad omma peälikkude telgid ja wötsid ärra, mis nemmad agga leidsid. Witsirile tulli öige kitsas kätte, sest meie surem wäggi tulli temmale eestpiddi ikka liggemale, ja teine liik temma selja taggant. Sepärrast jooksid temma soldatid ikka troppi kaupa temmast ärra, ja tölsid agga terwelt eest ärra sada, enne kui meie wäggi nende kaela peäle piddi tullema. Teine Kinral Kraaw Soltikow

kow olli jälle issilikis ja läks ühhe linna ärrawötma, Rusisuk ninimi. Sinna minnes leidis ta nellituhhat waenlast tuggewas leris ollewad. Sealt aias ta neid wälja ja wöttis kolmsadda telgid ja muud asjad ärra. Temma Owerst, kes temmalt olli lähkitud, löi ka ühhe hulga ja peästis nende käest wiis tuhhat risti-innimest, meest ja naest, kedda nemmad omma made ja maiade seest ollid ärrawinud, et nemmad neid piddid ärramüma, nenda kui neil innimeste röövlittel se wiis on. Se sündis kolmeteist-ja kusteistkümnemal päwal Jani kuul.

Seitsmeteistkümnemal päwal tullid waenlased Siliistria linnast jalla-ja hoostе wäega wälja et nemmad piddid koggematta meie rahwa kaela peäle tullema, kes seäl jöe äres Kinrali Würst

)(5 Dolgo-